

Obvestilo o sodbi Sodišča Evropske unije (C-288/16) v zvezi z obravnavo storitev, ki so neposredno povezane z izvozom, po ZDDV-1

Pojasnilo FURS številka 4230-582/2017-2 z dne 13. september 2017

V Uradnem listu Evropske unije številka 283 z dne 28. avgusta 2017 je bila objavljena sodba Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju sodišče EU) v zadevi C-288/16 z dne 29. junija 2017 glede obravnave storitev, ki so neposredno povezane z izvozom.

Sodba Sodišča Evropske unije v zadevi C-288/16 določa, da je:

- člen 146(1)(e) Direktive Sveta 2006/112/ES treba razlagati tako, da se oprostitev iz te določbe ne uporablja za opravljanje storitev, kakršno je to v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na transakcijo prevoza blaga v tretjo državo, če se te storitve ne opravljajo neposredno za pošiljatelja ali naslovnika tega blaga.

V skladu s členom 146(1)(e) Direktive Sveta 2006/112/ES (e točka prvega odstavka 52. člena ZDDV-1) so storitve prevoza, ki so neposredno povezane z izvozom blaga zunaj Unije, oproščene DDV. Namen določbe je zagotoviti obdavčitev opravljanja zadevnih storitev v njihovem namembnem kraju, torej kraju, kjer bodo izvoženi proizvodi porabljeni.

Oprostitev DDV je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso sodišča EU razlagati ozko, ker pomenijo izjemo od splošnega načela, na podlagi katerega se ta davek plačuje za vsako dobavo blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec opravi za plačilo.

Zato iz besedila in cilja člena 146(1)(e) Direktive 2006/112 izhaja, da je treba to določbo razlagati tako, da obstoj neposredne vezi ne pomeni samo, da opravljanje zadevnih storitev v skladu z njihovim namenom prispeva k dejanski izvedbi transakcije izvoza ali uvoza, temveč tudi, da se te storitve opravljajo neposredno za – odvisno od primera – izvoznika, uvoznika ali naslovnika blaga iz navedene določbe.

Izhajajoč iz te sodbe se oprostitev iz določbe e) točke prvega odstavka 52. člena ZDDV-1 ne uporablja za opravljanje storitve, ki se nanaša na transakcijo prevoza blaga v tretjo državo, če se te storitve ne opravljajo neposredno za pošiljatelja ali naslovnika tega blaga. To pomeni, da storitev prevoza, ki jo opravi podprevoznik, ni oproščena plačila DDV v skladu z e) točko prvega odstavka 52. člena ZDDV-1. Enako velja tudi za druge storitve, povezane z izvozom, ki jih opravijo podizvajalci.

To razlago se uporablja od dneva objave sodbe v Uradnem listu, t.j. je od 28. avgusta 2017 dalje.